

EL ⁴⁵ BROLLADOR

LA CASTANYADA DE L'AV.C

QUÈ ENS HAN PORTAT ELS REIS ?

INFLACIÓ ?

ESPERANÇA ?

SUBSIDI D'ATUR ?

TREBALL ?

ILUSIONS ?

FACTURES ?

RES ?

EXPEDIENT DE CRISI ?

Electricitat, fontaneria, butà i calefacció

Servei de reparacions

Assistència tècnica especialitzada en:

Ràdio - televisió, escalfadors, cuines, rentadores, frigorífics, etc.

Muntatge d'antenes, televisions col.lectives, auto - ràdios

JFRIGOLA
JORDI

Distribuïdor i servei tècnic oficial de:

T V JOR - BEL - color

únic al mercat

Vegin la nostra gran exposició d'electrodomèstics

Llums

Neveres automàtiques cícliques

Rentadores superautomàtiques

Cuines electròniques

Equips estereo i alta fidelitat

Televisió negra i color

Demanin pressupostos sense compromís

RAVAL, 51 - 53

TELEFONS 46 11 15 - 46 11 38

CASSA DE LA SELVA

Núm. 45 - GENER del 1982
ESPECIAL CASSÀ DE LA SELVA

SUMARI

- Portada - La Castanyada a la Plaça de Sant Pere.
Els Reis d'Orient han passat per Cassà.
- Pàg. 3 - Editorial
- 4 - L'Associació informa
- 5 - Comprem a Cassà
Amics de l'Art
- 6 - Parlament d'Albert Balcells
- 7-8 - Tormenta d'estiu?
- 9-10 Parlant amb l'Ajuntament
- 11 - Carta a l'Ajuntament
- 12 - Hospital Municipal
- 13 - Esquitxos
- 14 - Informació Laboral
Col.laboració: Aquest estiu
- 15 - Proposta a les comarques
- 16 - Centrals Nuclears

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DE CALDES DE MALAVELLA i CASSÀ DE LA SELVA

Imprimeix:
Gràfiques Duch / Cassà

L'Associació de Veïns no es solidaritza necessàriament amb les opinions dels col.laboradors, ni es compromet a mantenir correspondència, ni a publicar i tornar els seus escrits.

NOTA DE LA REDACCIÓ:

Per tal de publicar una carta o escrit dels lectors a la Secció de Bústia i col.laboracions espontànies al Brollador, és necessari que vingui firmada per l'autor i amb el D.N.I., encara que, si ho sollicita, es publiqui amb pseudònim.

Tindran preferència els escrits dels socis de l'Associació, i els temes de caràcter general i amb crítica constructiva.

EDITORIAL

EL DIVORCI QUE TEMIEM

I no per temut, menys lamentable. I no per presentit, menys temut.

Els qui fa tres anys blasmaren contra el programa d'actuació municipal que l'Associació de Veïns de Cassà va proposar als partits polítics a rel de les eleccions municipals del 1979, i els qui atribuiren a l'Associació una perillosa vocació de toca-campanes pel que fa referència als advertiments sobre prudència política continguts en l'exposició preliminar del programa esmentat, o són morts i enterrats o bé romanen embriagats per un poder que els ve gran.

Ara, en aquest mateix número del "Brollador", tornem a publicar integrament el pròleg de referència. Si sou amables de tornar-lo a llegir us adonareu de fins a quin punt els nostres temors del 1979 eren premonitoris.

El temut divorci entre poble i ajuntament —figura conflictiva, dèiem, paleuada per l'existència d'un ajuntament real i un ajuntament legal— feu aparició quan els regidors que en tant que minoria representaven l'oposició, desconexors dels entevins polítics de la democràcia, van abandonar la gestió municipal a mans de l'altra porció, uniforme i monocolor, la qual caigué en el parany advertit per nosaltres de "sobrevalorar el poder rebut i abusar-ne per un excés de zel tot obligant que la tasca (de govern) ha de sotmetre's a la fiscalització democràtica del poble d'una forma permanent."

A partir d'aleshores, l'Ajuntament, com en els bons temps del "General", tot és triomfalment aprovat per aclamació. A manca de la necessària fiscalització, l'ajuntament legal, divorciat del poble que va investir-lo de l'autoritat que ostenta, ha deixat de ser l'ajuntament real. L'oposició no existeix, i, davant d'aquest fet, el poble s'adona que la democràcia ha quedat reduïda a una nefasta autocràcia capaç de dur-lo a la desfeta més flagrant.

Arribats a aquesta situació, el poble vol saber a on va l'Ajuntament. El poble vol saber què se'n fa dels seus diners. El poble té dret a conèixer l'aplicació dels pressupostos. El poble vol que se li parli clar de les indemnitzacions que s'han de pagar per les obres no realitzades. El poble exigeix explicacions convincents sobre el destí d'iniciatives públiques a profit d'interessos privats. El poble ho vol saber tot puix per alguna cosa és el poble.

Al marge de partits i compromisos electorals, l'Associació de Veïns, avui, és l'únic organisme vàlid per a establir un diàleg constructiu amb l'administració municipal. És, probablement, la única sortida perquè l'Ajuntament, almenys la porció residual d'ajuntament que administra els interessos públics, retorni a la fidelitat de les regles del joc democràtic i accepti a ésser fiscalitzat pel poble d'una forma permanent.

L'Associació de Veïns l'hi ofereix tota la seva bona voluntat i el més il·lusionat entusiasme. Encara som a temps d'evitar que un ajuntament democràtic resti convertit en un trist escarni dels ajuntaments franquistes.

SOCI, NO BADIS!

Per a qualsevol problema jurídic, laboral, declaracions de renda, etc., l'Associació té a la seva disposició un servei d'Assessoria Jurídica amb un 50 per cent de descompte sobre les tarifes que t'aplicarien normalment.

Podeu passar pel local de la Plaça de Sant Pere, 4, els dijous de 7 a 8 del vespre.

Les consultes jurídiques són completament gratuïtes per al Soci a l'Associació.

L'ASSOCIACIÓ ~ CIO' INFORMA

Posem en coneixement de tots els socis de l'Associació de Veïns de Cassà, i a tots els convidats, de la difícil situació econòmica que atravesava la hisenda del Servei d'Ambulància.

Els motius d'aquesta situació, estan completament al marge dels responsables del Servei, que dia a dia compleixen amb una tasca molt important. Les documentacions són registrades i presentades a la Delegació de la Seguretat Social, on periòdicament es tramiten les transferències corresponents. Per manca de liquiditat de l'esmentada Delegació, des de primers de setembre passat hem deixat de rebre les liquidacions. Són ja, doncs, 4 mesos que han passat i no hem cobrat cap diner, repercutint d'una manera molt greu en el bon funcionament del Servei.

Com a conseqüència d'aquesta situació, que esperem serà transitòria, posem en coneixement de tots els cassanencs que des del primer de gener

del 1982, tots els serveis d'Ambulància seran fets efectius per l'usuari, mitjançant l'entrega, per part del servei, de tota la documentació per poder ésser tramitada particularment a la Seguretat Social, per al cobrament de la prestació.

Nota:

Per als serveis al soci continuarà, de moment, tramitant-los l'Associació.

FIGUERAS pintor

C/. del Molí, 44 - CASSÀ DE LA SELVA

El dret a la informació

LLIBERTAT D'EXPRESSIONI

El cas del periodista Xavier Vinader, condemnat a 7 anys de presó i al pagament de 20 milions de multa per la publicació al setmanari "Interviú" d'un reportatge sobre les trames negres al País Basc, ha posat de nou en entredit l'existència d'una autèntica llibertat d'expressió al nostre país, doncs malgrat la ressonància que aquest cas ha tingut no és l'únic: Hi ha molts periodistes que reben condemes cada any i molts que es troben actualment a l'espera de sentència.

Aquesta realitat és molt greu, doncs la llibertat d'expressió és una condició sense la qual no pot haver-hi llibertat ni democràcia. És un dret que recull clarament la Constitució en el seu article 20 i que, malauradament, poc es respecta.

Si la condemna al company Vinader no és revocada, s'haurà sentat un greu precedent que serà una autèntica mordassa per a la premsa. Provocarà por i autocensura, i deixarà en no res el dret d'expressar-se, a informar i a ésser informat.

Per això els qui fem la premsa comarcal, la majoria dels quals no en vivim, sinó que ho fem de manera vocacional, també demanem l'absolució de Xavier Vinader i la de tants altres companys que esperen sentència sense haver comès cap més delicte que el d'informar.

Si no és així, difícilment podrem creure que vivim en llibertat, difícilment podrem continuar amb la nostra tasca d'informar, difícilment podreu seguir essent informats.

Associació Catalana de la Premsa Comarcal

COMPREM A CASSÀ

ESTABLIMENT COL·LABORADOR
10% DESCOMPT

**LLISTA PROVISIONAL
D'ESTABLIMENTS I COMERÇOS
COL·LABORADORS EN LA
CAMPANYA "COMPREM A CASSÀ"**

GENER-CASADEVALL, S. A.
Instal·lacions Elèctriques i Fontaneria
C/. Major, 17 - Cassà

JORDI FRIGOLA
Lampisteria i Electrodomèstics
C/. Raval, 51 - Cassà

JOAN DAUSÀ XIBERTA
Sastreria i Confeccions
Plaça de la Coma, 24 - Cassà

PUIG - MIAS
Electrodomèstics
C/. Xavier Carbó, 37 - Cassà

CAMISERIA
Concepció Esteve de Planas
Plaça de la Coma, 16 - Cassà

JARDINERIA LLUÍS PAGÈS
C/. Enric Coris, 29 - Cassà

DROGUERIA SOLER
C/. Catalunya, 30

JOGUINES MARIONA
C/. del Molí, 25 - Cassà

FERRETERIA VIÑAS
C/. d'Avall, 2 - Cassà

FOTOGRAFIA SERRANO
C/. Raval, 52 - Cassà

FIGUERAS - Pintor
C/. Molí, 44

JORDI SALVADÓ
Electrodomèstics - Ràdio - TV.
Carrer Mesures, 1 - Cassà

L'ESTEL CLAR
Objectes regal
C/. del Molí, 17 - Cassà

FERRER
Articles viatge i esport
Pujada Pont de Pedra, 2 - Girona

CALÇATS MIR
C/. Germà Agustí, 8

MARIA TERESA
Merceria
C/. Barraquetes, 16 - Cassà

BOSCH - TORT
Joieria i Relotgeria
C/. Abaix, 31 - Cassà

AMADEU AGUSTÍ
Optica
Rambla Verdaguier, 8 - Girona

AMICS DE L'ART

Abans que tot, recordarem que per la passada Festa Major de Cassà de la Selva, s'inaugurà la nova Casa de Cultura mitjançant una exposició antològica d'en Josep Lloveras, artista cassanenc de naixença, però que ha recorregut arreu del món deixant per allà on anava un rastre d'orgull pel nostre poble.

Com a conseqüència d'això, va sortir immediatament a la llum, la inquietut de cada un de nosaltres: que si anem a pintar els dies de festa, que si fem teatre, a mi m'agrada la poesia, fem exposicions, classes, etc.

Bé, després de remanar una mica vam arribar a la conclusió de que era convenient el montatge d'una exposició de pintures, més que tot per a veure nosaltres mateixos a on apuntavem, això naturalment per una part, i per l'altra vam creure que era la idea més sensata (de moment) que es podia oferir a la vila.

Tot anà endavant i després de que LA CAIXA

ens oferís els seus locals, i l'empenta moral per part de l'artista Josep Lloveras, juntament amb la de tot el poble, ens plantarem, si Déu plau, dintre de la sala d'exposicions de la Casa de Cultura el proper 1 de gener, dia de la inauguració, a les dotze del migdia.

Comptem amb la teva assistència, cassanenc, ja que ens ajudarà molt a anar endavant i a fer-ne una altra a no tardar, i el que es més important, a crear nous equips inquiets per al bé i el progrés del nostre estimat Cassà.

AMICS DE L'ART

PARLAMENT DEL PROFESSOR ALBERT BALCELLS, LLEGIT EN EL DECURS DE L'ACTE DE PRESENTACIÓ DE L'OBRA "HISTÒRIA DELS PAÏSOS CATALANS"

Fa quatre anys i mig, Manuel Ardit, Eulàlia Duran, Núria Sales, Josep Maria Salrach i jo vam creure que calia fer l'obra que avui presentem. Set o vuit mesos abans havien tingut lloc a Barcelona, l'octubre de 1976, les Jornades de Debat sobre els Països Catalans, on tots les forces polítiques democràtiques s'havien pronunciat de diverses maneres sobre un tema que per a tothom era a l'ordre del dia. En aquelles jornades fins i tot els que no atribuïen entitat nacional als Països Catalans consideraven que constituïen una comunitat de llengua, de cultura i de passat històric compartit. Partint d'aquest consens, el concepte de PPCC es difonia ràpidament i, per exemple, el desembre d'aquell any sortia una revista de divulgació històrica que portava el subtítol de 'Història dels Països Catalans'. Dos o tres mesos després d'haver decidit nosaltres començar a treballar en el nostre llibre, les eleccions legislatives de juny de 1977 posaven de manifest una cosa que ningú no ignorava abans: el grau desigual de consciència nacional al Principat, al País Valencià i a les Illes Balears i les dificultats conseqüents previsibles per sincronitzar i articular el difícil procés cap a l'autonomia.

No obstant, el concepte de Països Catalans s'adopta cada vegada més espontàniament en obres culturals i cíviques. La Gran Enciclopèdia Catalana havia estat la primera en donar l'exemple des del 1968 i d'altres empreses col·lectives com el Congrés de Cultura Catalana incidirien en la mateixa direcció. Existeix avui més d'un projecte historiogràfic que pren com a marc els Països Catalans. El concepte es va consolidant malgrat totes les restriccions i tots els prejudicis.

Nosaltres voldríem resaltar que no hem volgut oferir un assaig ideològic sinó un instrument de treball i que com a tal voldríem que fos rebuda i jutjada la nostra obra.

Escriure una Història dels Països Catalans, la primera Història dels Països Catalans, equival a apostar pel futur d'aquesta comunitat, equival a reconèixer que és una necessitat cultural i probablement econòmica encara que ni tan sols s'albirin les formes d'articulació política que poden prendre els Països Catalans.

Fer dels Països Catalans l'objecte d'una síntesi històrica universitària pot ser un dels serveis que demana la seva causa, una causa que ningú no pot pas pretendre monopolitzar. Tothom consideraria innacceptable avui una síntesi d'història de la llengua o de la cultura catalana que no abastés tota l'àrea lingüística del català, és a dir l'àrea dels Països Catalans, ¿per què, aleshores, no fer una síntesi d'història social i política d'aquesta mateixa comunitat?

Que responguin negativament els anticatalanistes del Principat, del País Valencià i de les Illes Balears no és estrany. Però ja resulta més difícil de comprendre que no s'acabin de decidir alguns dels que es consideren partidaris de l'autonomia de cada un dels Països Catalans. Perquè, com ja hem dit, fins i tot els que neguen entitat nacional als Països Catalans i consideren irreversible el procés de disgregació política dels seus components, reconeixen com un fet real i valuós la comunitat lingüística i cultural, filla d'uns mateixos orígens i d'una història compartida molts moments. ¿Per què, aleshores, no escriure una història dels Països Catalans? Que ens falten molts estudis que permetin conèixer els nexes entre els membres dels Països Catalans en cada aspecte i en cada època, que és difícil definir el fenomen sense prefigurar el futur, que només a llarg terme potser podrem fer història dels Països Catalans, són objeccions que coneixem. Tot i estar d'acord amb l'existència de les dificultats esmentades, considerem que no es podia seguir ajornant indefinidament la realització d'una història dels Països Catalans. Calia escriure-la ara. Amb els elements disponibles encara que no siguin tots els que voldríem tenir.

Quan a l'economista anglès John Maynard Keynes li objectaren que la seva teoria sobre les causes i sobre els factors superadors de la crisi econòmica es limitaven a l'anàlisi a curt terme i no a l'anàlisi a llarg terme, respongué: "a llarg terme... tots serem morts". Doncs bé, encara que el nostre treball observa més de vint segles d'història, encara que estudia els orígens llunyans de la comunitat dels Països Catalans, no es podia fer esperar ni un decenni, ni podia fer esperar als que necessiten amb uns elements de reflexió històrica per a edificar el futur. Per altra banda no hi ha síntesis definitives, totes són provisionals degut al progrés de les ciències socials. Evidentment, provisional no vol dir precipitada. En el nostre cas, una base historio-

gràfica prèvia de més de dos mil títols utilitzats en la redacció i citats en la bibliografia, prop de dos mil planes de text escrites per cinc historiadors que havien publicat estudis ben coneguts sobre temes diversos de la part de l'obra que a cada un se li ha confiat, poden donar certes garanties de que no es tracta d'una improvisació.

Nosaltres hem intentat indicar la projecció dels conflictes entre classes socials damunt dels conflictes entre nacionalitats, ens hem esforçat en veure l'encreuament dels dos fenòmens, això sí, sense caure en determinacions mecanicistes i sense oblidar l'autonomia relativa de la vida política i cultural respecte a la vida social i econòmica, però sense minimitzar les contradiccions socials internes de les comunitats nacionals, com feia sovint la historiografia nacionalista tradicional, a la qual devem molt, tanmateix.

Nosaltres hem posat de relleu els lligams històrics de tota mena entre els Països Catalans, però sense esmortir les diferències estructurals, diferències que son perceptibles des dels segles XIII i XIV entre aquells regnes autònoms —Mallorca fou fins i tot independent més de mig segle—, confederats dins la Corona d'Aragó sota la dinastia del Casal de Barcelona, unes diferències que començarien a esdevenir disgregadores en el retraïment provincial dels Països Catalans sota la monarquia hispànica en els segles XVI i XVII, unes diferències que serien explotades sota l'acció assimilista de l'Estat espanyol a partir de la desfeta dels Països Catalans units contra Felip de Borbó entre 1707 i 1715, moment que perderen la limitada autonomia que encara gaudien.

Durant el segle XIX i primer terç de la nostra centúria el grau molt desigual assolit per la industrialització al Principat, al País Valencià i a les Illes no contribuiria a la identificació política ni a la sincronització dels processos de recuperació nacional als Països Catalans, si bé es manifestaren d'altres fenòmens aglutinants com la Renaixença, el federalisme i finalment la lluita per l'autonomia política, que portaria a la consecució de l'Estatut de Catalunya del 1932 i als projectes i fronts autonòmics al País Valencià i a les Illes Balears abans del juliol del 1936.

Si haguéssim diluït la personalitat de cada un dels membres de la comunitat dels Països Catalans en un bloc indiferenciat, no sols hauríem desfigurat la realitat històrica sinó que resultarien inexplicables les dificultats actuals amb les quals topa la cristallització i consolidació dels lligams ancestrals que uneixen als Països Catalans. No serà tancant els ulls a la realitat com podrem superar-la. La ciència històrica ha d'explicar i no jutjar. Prendre els desitjos per realitats ha contribuït de vegades a avivar els recels d'una opinió sovint desinformada i treballada per vells prejudicis i antics conformismes.

En la nostra obra la convicció que la riquesa dels lligams fraterns que uneixen els Països Catalans és irrenunciable, resulta compatible amb l'objectivitat científica.

Però també és cert que en l'obra que avui presentem l'esforç d'objectivitat històrica va unit a la gosadia. Possiblement no hi ha empresa intel·lectual autèntica que no demani a la vegada audàcia i realisme. La nostra gosadia petser ha sigut desproporcionada amb les nostres forces i amb els mitjans de què disposavem. Però no ens hem deixat portar ni pel voluntarisme idealista ni pel pragmatisme a curt terme que guia a tants.

S'ha dit que els pobles que obliden la seva història estan condemnats a repetir-la, però també poden repetir-la quan confonen el present amb el passat i no comprenen la singularitat de cada època. La nostra està plena d'antigues i noves tenebres però també d'antigues i noves esperances. Aquesta Història dels Països Catalans, amb totes les seves limitacions, és una obra de fidelitat per encarar amb fermesa el futur.

Considerem que aquest llibre és conseqüència i signe de la marxa cap a la nostra normalització nacional en tots els ordres, és resultat del nostre redreçament col·lectiu i contribució a la recuperació de la consciència d'identitat comunitària.

En nom de Manuel Ardit, Eulàlia Duran, Núria Sales i Josep Maria Salrach i en nom propi dones gràcies a la Conselleria de Cultura per haver volgut patrocinar aquesta presentació, a l'Institut Municipal d'Història de Barcelona per la seva amable hospitalitat i a tots els presents per l'interès que manifesten envers la nostra obra.

ALBERT BALCELLS

Tormenta d'estiu?

La crisi provocada pel regidor Centrista Josep Casellas, en el Ple del dia 4 de desembre va ser com una tempesta d'estiu, molta fressa, alguns llamps (flash per la premsa), —cosa molt usual a Cassà,— els rierols plens de paraules i lletra menuda i el espant corresponent, per qui no agrada la fressa i... aquí no ha passat res. Tothom content perquè l'ovella esgarriada ha tornat a casa, tots satisfets per no tenir de donar explicacions. Un altre èxit de la democràcia.

El dimarts següent es repetí el Ple, on l'expectació per a veure el desenllaç de la tempesta no era normal, —doncs si no es preveu cap irregularitat, ja no assisteix ningú—, era com un any enrera. El senyor Casellas va fer esperar als seus companys de Consistori uns vint minuts, donant d'entrada, una sensació de seguretat i fermesa, mai demostrades en el decurs del Pla, una carta molt preparada, ben documentada (paper que publiquem), carta llegida per la Sra. Alcalde, acabaren amb les previsions, creiem justes, que podien haver provocat la crisi més greu de l'actual Ajuntament.

Distingit Sr. i amics: Després de la seva negativa a firmar l'Acta del Ple el passat divendres, a lo que seguí una llarga entrevista de quasi quatre hores entre vostè i el Sr. Secretari, el dissabte, i unes seves declaracions a la premsa, totalment inadmissibles, el **diumenge**, vull fer-li memòria d'unes quantes coses:

PRIMER.— Quan el dia 12 de Novembre de 1980 vostè va jurar el seu càrrec de Regidor, va dir, segons consta en Acta (Llibre d'Actes foli 143) "penseu diria todo su afán en trabajar por la Villa de Cassà". Des d'aquest moment i si bé hi ha llavors, ni quan en noves ocasions se li ha proposat, ha volgut acceptar mai cap responsabilitat concreta al front de qualsevol Comissió, va adquirir automàticament una responsabilitat ineludible; la d'assegurar-se bé de tot el que es tramitava dins l'Ajuntament i de tots els acords que es prenen i que vostè ratificava amb la seva firma.

Tan bé li calia estar-ne enterat que vostè personalment, com qualsevol de nosaltres, haviu d'esser capaç de donar resposta a qualsevol consultada que li preguntés quelcom sobre els temes dels que ara vostè n'als. **lega ignorància:**

Diu que el Ple no podia tirar endavant perquè no es va llegir l'Acta. **PRIMER** Quan va posar aquesta objecció en el Ple, després de llegir-ne sols l'extracte, vaig demanar al Sr. Secretari que la llegís íntegrament i vostè va dir que no calia, que la tenia a les mans, que ja l'havia llegit i que no la podia firmar.

SEGON Des de que hi ha el nou Ajuntament (el nou després de la seva entrada) i es porten tots els punts estudiats i debatuts al Ple, es va pendre la costum de llegir sols l'extracte de l'Acta, ja que s'envia a tots els Regidors, es dona a la premsa i es posa al Tauló d'anuncis, i vostè mai es va oposar a aquesta costum que ve durant un any.

CREDIT DE 20.000.000.—PTEN. Quan en diferents reunions celebrades en el meu despatx, en les que sempre fou invitat i sempre assistí, s'estudià la

necessitat de confeccionar un Pressupost d'Inversions, tal com preveia la Llei, varem decidir incloure en el mateix, a més del Club del Pensionista i del Local de Correus i Telègrafs, la devolució de les primeres liquidacions de Contribucions Especials de la Rambla; el Pressupost per enllumenat dels carrers de la 3ª fase; el valor de les expropiacions i indemnitzacions del Diposit; la compra dels terrenys de la F.E.V.E.; l'arranjament de la Torre Salvada; la part d'obra del Club del Pensionista que no quedava coberta per la Subvenció de la Generalitat i el Crèdit de 15 Milions que es destinava a tal fi; Etc, etc.

La sol·licitud d'un Crèdit de 20 Milions per a cobrir en part aquestes despeses, s'acordà en el Ple del 18 de Maig, al que vostè assistí i, sense cap objecció firmà l'acord.

Quan per problemes d'Hisenda de la Generalitat varem saber que difícilment tindriem aquest Crèdit dins l'any 1981, el varem sol·licitar a la Banca privada en el Ple del 14 de Juliol, amb totes les mateixes circumstàncies favorables de l'anterior.

Però, i així és molt important, quan varem sapiguer que aquest Crèdit estava aprovat per la Delegació d'Hisenda de Girona i estava destinat a Madrid, probablement per qüestions polítiques, **vostè**, juntament amb el Sr. Unó, es varen comprometre a fer gestions, a través d'algun dels seus Diputats a Madrid perquè s'agilités la transició i així es feu i la seva gestió va donar resultat.

Es va poder firmar la Pol·líssa de Crèdit amb el Banc i, quan el Comptador va demanar la firma de tots els Concejals per avalar la seva, vostè va firmar com tots, sense posar cap objecció, i la firma era per tal de corregir l'error de la taxa d'interès que en la petició de la Generalitat figurava com un 16% i per la Banca privada es per un 17%, acord que es ratificà, amb el seu vist i plau com sempre, en el Ple del passat dia 13 de Novembre.

En quan al Pressupost extraordinari d'Inversions al que anaven destinats aquests 20 Milions, fou estudiat detingudament per tot el Consistori en una reunió el dia 2 de Juny, aprovat inicialment en el Ple del 4 de Juny; exposat al públic a efectes de reclamacions i aprovat definitivament el 14 de Juliol.

SUPLEMENT DE CREDIT Permetia que li digui, Sr. Casellas, que aquí hi ha hagut de part seva un error d'interpretació, doncs del que es tractava era de suplementar algunes partides del Pressupost Ordinari en les que mancava consignació per arribar a final d'any, fent un trànsit d'altres partides que es preveia no s'esgotarien i així fou minuciosament estudiat i detallat pel Sr. Interventor en una reunió previa al Ple, en la que vostè estava present. S'aprovà inicialment en el Ple del dia 28 de Setembre; s'exposà al públic i en el darrer Ple no es feu més que aprovar-lo definitivament.

OBRES CANONADA DIPOSIT.— La firma del Contracte del Diposit regulador i canonada de distribució, es feu el 14-11-77. La primera impugnació pel pas de la canonada per terrenys particulars es presentà el dia 10-11-78 i des de llavors l'obra va restar parada.

L'actual Ajuntament, per buscar una solució a aquest problema, en Ple celebrat el dia 21-3-80, va decidir sol·licitar una valoració dels terrenys a expropiar al Sr. de l'Obra, ja que aquesta valoració no figurava en el Projecte inicial i aquí radicava el problema. Sobre aquesta valoració va haver-hi una reclamació l'11-4-80, que es va passar a informe tècnic. Com que la resposta rebuda el dia 29-5-80 no concretava res, s'en sol·licità un de nou que arribà el 29-9-80 i davant de que el Tècnic no es volia decidir i ho deixava en mans de l'Ajuntament, s'acordà en la Permanent del dia 3-11-80, nomenar al Sr. Secretari com assessor legal de l'Ajuntament perquè obtingués del Tècnic-Director de l'Obra, un informe definitiu.

Aquest nou informe entrà el dia 8-1-81 i pujà al Ple del dia 23-1-81 (formant part ja de l'Ajuntament). S'acceptà la valoració, es publicà al B.O.B. i seguí tot el tràmit corresponent. Però subsegüent al problema de que no s'havia previst en el Projecte inicial, cap quantitat per a pagar les indemnitzacions per expropiació i per això acordades, entre tots, posar aquesta quantitat en el Pressupost Extraordinari d'Inversions.

En data 2-3-81, el Contractista de l'obra va demanar a l'Ajuntament revisió de preus i resolució del Contracte i com que al final, després de reunir-nos tots amb l'Enginyer Municipal, va semblar que l'única solució vàlida era començar de nou a zero i fer les coses bé, en el Ple del dia 4-6-81, es rescindí el Contracte; el dia 1-7-81 el Sr. Puig va presentar el seu plec de condicions que es va passar a estudi del Tècnic Municipal; va passar novament al Ple del 21 d'Agost i en el del 28 de Setembre, es va decidir, per unanimitat acceptar la quantitat fixada pel Tècnic Municipal, a la qual el Contractista tot el dret, tal com estipula el Contracte que l'anterior Ajuntament signà en el seu dia.

Davant de tot això li pregunto Sr. Casellas: **què ha vingut a fer fins ara a les reunions de l'Ajuntament si no s'ha enterat de res? i com ha pogut signar amb plena responsabilitat una acordada dels que ara alelega ignorància?**

P.D.

ALCALDE

L'ALCALDE

Si quan vostè parla de S. suplement de Crèdit, es refereix als 15 Milions, s'extranya que no recordi que en el Ple del 18 de Maig ja es va sol·licitar a la Caixa Provincial, amb destí exclusiu al Club del Pensionista; que al no obtenir-lo per aquest conducte es demanà en el Ple del 21 d'Agost a la Banca privada i finalment, al rubre una oferta directa de la Caixa de Barcelona, es demanà novament a la Generalitat a través d'aquesta Caixa, en el Ple del 23 d'Octubre i que ara, havent-nos sigut ja concedit, no us tractaba més que d'acceptar-lo.

(Segueix a la plana següent)

*(Ve de la plana anterior)***TORMENTA D'ESTIU ?**

A pesar de tot, encara que com deia al principi l'actuació del senyor Conseller, ha estat com una tempesta d'estiu, creiem que n'hi ha hagut prou per a treure la pols dels arxius, donant una esperança a aquesta sequetat informativa que estem patint.

S'ha solventat de moment la crisi, on es demostra que un sol Conseller, per un simple constipat, pot fer trontollar el futur de l'actual consistori. El que no s'ha solventat, ni explicat i per part de l'Ajuntament sembla que tingui menys importància, són les raons, el fonament de la protesta, de l'esmentat Conseller. Què demanava el Sr. Casellas? Què intentava aclarir? Escoltem-lo:

"En primer lloc l'acta no es llegí, tal com és normal. És indispensable que es llegeixi, perquè allò era un Ple Municipal.

El segon punt en què jo m'oposo és en el pagament de la indemnització a l'empresa concessionària de les obres del dipòsit d'aigua potable. Ara es pretén pagar una indemnització perquè les obres foren parades. Jo demano l'expedient que s'obrí a l'efecte, on s'explica qui va ser que les va parar i per què les va parar. Jo he estat buscant amb el secretari des de les deu del matí fins a les cinc de la tarda, i aquest expedient no ha sortit en lloc. No aprovaré, doncs, que es pagui aquesta indemnització si és injustificada.

Referent a la pòlissa de vint milions que té concedida l'Ajuntament, com que es tracta d'un deute que afectarà Cassà molts anys, necessito, abans d'aprovar-la, saber en detall en què s'invertirà cada una dels 20.000.000 de pessetes.

El darrer punt al qual m'oposo és el suplement de crèdit que es proposa sol·licitar. Demano fotocòpia de l'expedient de proposta de suplement de crèdit, que s'especifiqui la quantitat exacta que s'aprova, especificar les partides no pas amb números, sinó amb els conceptes d'altres i baixes senyalades."

(Punt Diari, 6 desembre 1981)

Que el Sr. Casellas tenia obligació, com a membre del Consistori, de saber tot el que demanava i denunciava, no vol pas dir que la seva sol·licitud no fos correcta, encara que fos a destemps, doncs ell es preguntava, en què s'han invertit durant aquests tres anys, els quasi cent cinquanta (150) milions de pessetes pressupostades?

Si es llegeix amb atenció la carta de la Sra. Alcaldessa, el paràgraf "Obres Canonada Dipòsit"

on reflexa clarament, que des del 14-2-77 que es va firmar el contracte, al 4-6-81 que es rescindí, havien passat tres anys i mig, malauradament perduts, gastant-se uns diners per a indemnitzacions, quedant l'obra per fer i el dipòsit per estrenar.

Mentre l'Ajuntament calla, mentre l'Ajuntament no contesta, creiem que els veïns tenen dret a pensar i opinar, creant-se així una corrent d'opinió no desmentida, que pot abocar amb una situació de desconfiança, creada precisament, per una manca d'informació, tantes vegades denunciada per l'A.V. Que creu, ara més que mai, amb la necessitat inaplaçable, d'un diàleg obert i clarificador.

ASSEMBLEA GENERAL EXTRAORDINARIA

***** DIA 29 de GENER del 1982 *****

biblioteca de "la Caixa"

noves adquisicions

Perich	Erase una vez
Oraison, M.	El celibat
Blazquez, N.	Los derechos del hombre
Whitten, D.G.A.	Diccionario de Geología
Folch, R.	La vegetació dels països catalans
Ward, B.	El cos humà
Calle, R.	Yoga, zen y control psico-somático
Museu	Museu de la ciència
Crivillé, J.	Música tradicional catalana
Coll, J.	Mètode de tenora i tible
Gliksmon, A.	Navegación de crucero y regata
Alegre, S.	Quin goig tots a taula
Villatoro, V.	Papers robats que cremen
Manfred, A.	Historia Universal
Vilar, P.	Historia de España

OBRA CULTURAL
DE LA CAIXA DE PENSIONES
PER A LA VELLESA I D'ESTALVIS

CAIXA DE PENSIONES
"la Caixa"

PARLANT AMB L'AJUNTAMENT

Associació de Veïns de Cassà

Plaça de Sant Pere, 4
CASSÀ DE LA SELVA

Distingida Sra. Alcalde,

En reunió de Junta de l'Associació de Veïns del dia 14 propassat, s'acordà dirigir a Vtè. com Alcalde de la Vila de Cassà de la Selva, la següent petició:

Havent rebut queixes d'alguns pares i veïns, que no es compleixen les normes establertes, referent a l'entrada de menors d'edat en el Cinema de la població, en programes no aptes. Davant la programació anunciada pels dies 18 i 19 del mes en curs en el Cinema Nacional, on es projectarà un programa classificat "S", on les tortures i salvatjades són la tònica en totes les seqüències del film.

Els membres de l'esmentada Junta, demanem a Vtè. com a representat de l'autoritat i responsable de fer complir la Llei vigent, prengui les mesures convenients perquè tan lamentables i inhumans espectacles no estiguin a l'abast de tothom.

Una salutació,

[Signature]
Cassà de la Selva, 16 desembre 1981

AJT. DE CASSÀ DE LA SELVA		REGISTRE GENERAL	
ENTRADA N.º	1881	SORTIDA N.º	
SIGN.		DATA:	17-12-81

Aquest escrit fou enviat a l'Alcaldia perquè creiem que era de la seva competència, i per no donar tanta importància a l'assumpte, doncs creiem que la roba, si es pot, s'ha de rentar a casa. Doncs no, ens va fer saber de paraula que no era de la seva incumbència, i que sabia també que no es complien les normes sobre espectacles, per tant que traslladava l'escrit al Govern Civil. En insistir nosaltres que creiem no hi havia necessitat —ja que continuàvem creient que era competència de l'Alcalde—, ens digué que procuraria solventar-ho.

El dia següent reberem la nota que segueix:

AJUNTAMENT SIGN.

DE

CASSÀ DE LA SELVA

(Girona)

AJT. DE CASSÀ DE LA SELVA		REGISTRE GENERAL	
ENTRADA N.º		SORTIDA N.º	2758
SIGN.		DATA:	18-12-81

Distingit Sr.

Fent-me ressò de la seva denúncia i no essent això, de moment, de competència municipal, he fet arribar fotocòpia de la seva denúncia amb el prec de què fos atesa, a la Guàrdia Civil Local i al Govern Civil.

Atentament,

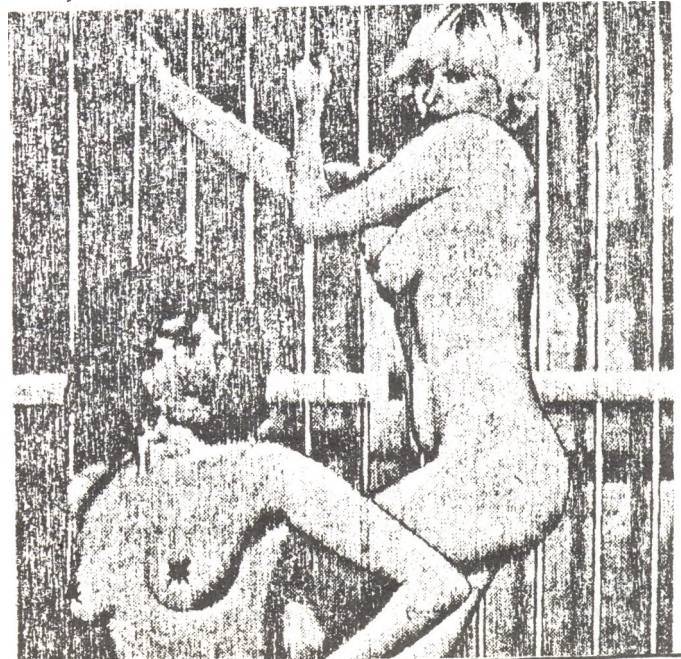

[Signature]
L'Alcalde

O sigui que se'n renta les mans, renunciant a tota autoritat que emana del seu càrrec, que segons la "Ley de Régimen Local" diu:

"Corresponderá al Alcalde como Delegado del Gobierno en el término Municipal: Hacer cumplir las Leyes y disposiciones gubernativas. Mantener el orden y preveer la seguridad pública e individual, etc."

Què és de "moment" doncs, competència seva, senyora Alcalde?

PARLANT AMB L'AJUNTAMENT

Distingida Sra. Alcalde:

Considerant la possibilitat de poder tenir el vehicle destinant a Ambulància en un lloc tancat, essent molt important per a la seva conservació, i tenint en compte l'oferta del Sr. Ricard Oliveras, de poder guardar l'esmentat vehicle dintre del seu garatge. Ens dirigim a Vostè demanant l'anul·lació de l'impost d'entrada de vehicles, del local situat a la Plaça de la Coma, del que el Sr. Oliveras n'és propietari, ja que de poder obtenir aquest ajut, seria l'Ambulància de l'A.V. l'únic cotxe que tindria dret a entrada.

Al mateix temps, aprofitem per demanar-li la possibilitat d'anular el pagament de l'Impost de Circulació del vehicle Ambulància, demanat i concedit en el seu dia, però sense efectes posteriors.

Desitjant favorable acollida a les nostres propostes.

Vos saluda.

Cassà de la Selva, 22 desembre 1981

El dia 14 de març del 1979, un mes abans de les Eleccions Municipals, en Assemblea Extraordinària de l'Associació de Veïns de Cassà La Unió, es va aprovar el Programa Municipal de l'esmentada Associació, que per l'interès i vigència de l'escrit de presentació que encapçalava el programa, creiem oportú reproduir davant la situació tan confusa de l'Ajuntament de Cassà, del qui demanem, una vegada més, un diàleg clarificador.

L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DE CASSÀ, tal com fa palès el seu enunciat, és una agrupació de persones que pel fet de ser components de la comunitat municipal tenen necessitats i problemes específics comuns i creuen que la resolució dels quals és més fàcil per la via col·lectiva que individualment.

No constitueix una opció política de partit ni de bàndol. La seva existència ha de ser interpretada com una eina vàlida al servei de la comunitat, col·laboradora de l'organisme de govern –sia Ajuntament o qualsevol altre organisme supra-municipal que hi incideixi– i com un ens crític de les tasques que els dits organismes portin a terme.

Com associació naturalment popular, la seva veu ha de ser escoltada com una veu del poble, almenys d'aquella porció de poble que representa, i consultada almenys pel que fa referència als grans trets de la política de govern municipal com són els pressupostos, projectes d'obres d'utilitat pública, sanitat, medi ambient ordenació del territori, beneficència, educació, cultura popular i oci.

L'estructura social i política del país ordenada per la nova Constitució, i en tant no quedi definida, articulada i exercitada la figura legal del Defensor del Poble, concedeix un paper important a les Associacions de Veïns com organisme fiscalitzador del poder públic a nivell municipal en vistes al bé comú i en defensa dels drets individuals i comunitaris que la Constitució confereix.

Apressem-nos a advertir que aquesta funció de cap manera vol interferir-se amb el poder judicial puix estan ben clares llurs funcions en el sentit que les associacions poden fer un bé social en la denúncia de les infraccions a la llibertat i al dret que pertoca de jutjar als poders judicials.

Hem d'admetre sense reserva la representativitat democràtica dels nous ajuntaments sortits del plebiscit d'abril. Enfortits com se sentiran per aquesta plena investidura popular al grau màxim corren el perill, però, de sobrevalorar el poder rebut i d'abusar-ne per un excés de zel tot oblidant que la seva tasca ha de sotmetre's a la fiscalització democràtica del poble d'una forma permanent.

En aquesta tasca de fiscalització crítica, excel·leixen les associacions de veïns com a expressions lliures de la voluntat popular al marge de partits i de compromisos electorals. Per altra banda, les seves suggerències poden ser –i deuen ser-ho– particularment útils i aprofitables pel govern municipal, tant pel que representa d'instrument col·laborador com d'acció crítica i exempta de personals interessos. La repulsa d'una associació de veïns per part de l'ajuntament, malgrat de la seva representativitat obtinguda de les urnes, seria causa d'incomoditats evidents i no faria més que palesar el divorci real amb el poble d'un ajuntament legal.

Aquesta figura conflictiva –ajuntament legal i ajuntament real– pot ser protagonitzada per les associacions amb tots els avantatges a la mà i de fet no faria res més que convertir uns ajuntaments democràtics en tristos escarnis dels ajuntaments franquistes.

Per tant, l'Associació de Veïns de Cassà conscient de la tasca que se li apropa, i complint l'acord que surgi de l'Assemblea del dia 27-10-78, ha confeccionat aquest Programa Municipal, recull de tota la problemàtica, de tot el camí a seguir per a fer un poble digne i sanejat.

(Març del 1979)

A la plana següent reproduïm la carta tramesa ultimament a l'Ajuntament:

CARTA OBERTA A L'AJUNTAMENT DE CASSÀ DE LA SELVA

4 de gener del 1982

Davant la situació d'aquest Ajuntament, que intuïm és delicada, agreujada últimament, una vegada més, per la manca d'entesa entre els seus components, situació provocada per un any de govern, on l'excés de poder, -creiem- provocat per la dimissió del grup Independent -Socialista-, ha estat el motiu que ha anat debilitant poc a poc aquest Ajuntament sense oposició, per tant, minoritari, i poc comunicatiu.

L'A.V.C. ha procurat durant tot aquest període de Govern col.laborar amb aquest Ajuntament, intentant primer evitar el trencament del Consistori elegit, amb converses aïllades amb els partits, i també conjuntament. Aquesta Associació s'ha dirigit a vostès, suplicant, pregant i fins alguna vegada, exigint una informació, sense obtenir-la, sense aconseguir un diàleg, que ens hagués permès col.laborar i ajudar. Més abans diríem, se'ns ha marginat.

L'A.V.C. no depèn de cap partit polític, ni defensa interessos privats. Essent el seu objectiu la defensa dels interessos del poble, creu en aquest moment que la clarificació de la situació municipal és una responsabilitat de tots, i creiem que esquivar-la seria perjudicial per a tots els cassanencs, inclús per al mateix Ajuntament.

És per aquest motiu que ens dirigim a vostès, Sra. Alcalde i Srs. Consellers, sol·licitant un DEBAT PÚBLIC amb la participació d'aquest Ajuntament i com interlocutor vàlid aquesta Associació, per a informació i clarificar la gestió municipal que han dut a terme durant l'any que hem acabat, sobre els temes de més importància, que són els següents:

1.er - Informació General:

- a) Terrenys de F.E.V.E.
- b) Anàlisi de l'aigua dels pous i fonts públiques, condicions i estat actual dels mateixos.
- c) Sol·licitut d'un servei d'Ambulància de Girona.
- d) Lloguer del pis de Can Vall-llobera (Guarderia).
- e) Semàfors.

2.on - Projectes i Obres:

- a) Ampliació Hospital Municipal.
- b) Llar del Pensionista.
- c) Telègrafs i Correus.
- d) Poliespostiu.
- e) Escorxador.
- f) Projecte de captació d'aigües.

3.er - Obres adjudicades i no començades:

- a) Canonada dipòsit d'aigües.
- b) Arranjament dels carrers quarta fase.
- c) Captació d'aigües al terme municipal de Campllong.
- d) Assumpte GEFUSA. (Construcció de pisos Ctra. Provincial).
- e) Indemnitzacions.

4.art - Hisenda Municipal:

- a) Quantia del Pressupost any 1979, i les seves partides.

id	id	1980	id	id
id	id	1981	id	id

 Pressupost per a l'any 1982.
- b) Crèdits demanants i obtinguts en Caixes i Bancs.

5.è - Situació política actual del Consistori.

Considerant, doncs, el tarannà eminentment democràtic que ha de guiar tota gestió municipal, esperem i desitgem que la proposta que demana i ofereix l'A.V.C. sigui acceptada amb criteris oberts i democràtics, amb una predisposició de servei de cara al poble, de qui emana el seu poder de gestió.

Agrairíem que per escrit ens fos confirmada la seva decisió, essent entre els dies 11 al 23 del mes de gener en curs, la data a escollir per ambdues parts, així mateix com el lloc adequat per a la seva celebració.

Sempre a la seva disposició. Molt atentament,

LA JUNTA DE L'ASSOCIACIÓ

HOSPITAL MUNICIPAL

SESIONES DEL CONSELL GENERAL DE L'HOSPITAL MUNICIPAL

ASISTEN:

Presidente, Dña. M.a Dolors Godoy.
 Vicepresidente, D. Josep Uñó.
 Vocales, D. Josep Casellas - D. Ramon Rabassedas.
 Director-Administrador, D. Joaquim Riera.
 Secretario, D. Domènec Valls.

En la villa de Cassá de la Selva, y en el local social de la Fundación Pública del Hospital Municipal, a veintinueve de octubre de mil novecientos ochenta y uno, se reúnen los Sres. al margen indicados, bajo la Presidencia de Dña. M.a Dolors Godoy Rotllens, con la asistencia del infrascrito Secretario, al objeto de celebrar sesión ordinaria de la Comisión Permanente de la Fundación, en primera convocatoria, para la que han sido debidamente convocados.

Siendo las veintiuna horas, es abierto el acto por la que preside y se procede a tratar del siguiente orden del día.

1.- ACTA ANTERIOR.— Es leída el acta en borrador de la sesión anterior y por unanimidad aprobada.

2.— SUBVENCIÓ DE SANITAT (GENERALITAT).— El Sr. Riera pone en conocimiento de la Comisión las gestiones que ha realizado ante la Delegación Territorial de la Salud, para obtener los impresos necesarios con que solicitar ayudas económicas con destino al Hospital, diciendo que pueden solicitarse por dos conceptos: por equipamientos y por mantenimiento de servicio prestado a la vejez. Siguió un amplio debate sobre la necesidad de solicitar cuantas ayudas sean posibles tanta para gastos de mantenimiento como para gastos de ampliación o equipamiento del Hospital, toda vez que hasta ahora se nutre exclusivamente con recursos propios, con subvenciones municipales y con legados de particulares. En el debate intervienen reiteradamente todos los miembros de la Comisión, y finalmente se acordó por unanimidad solicitar la ayuda para gastos de equipamiento y que en cuanto a los gastos de mantenimiento, cuyo plazo termina este mismo mes, que se haga urgentemente el cálculo con mayor exactitud de los gastos de mantenimiento que con destino a la vejez soporta el Hospital, especificando los gastos totales, con inclusión de los recursos obtenidos de la Brigada y del huerto, que no se han contabilizado hasta ahora, y que se destinan a mantenimiento de los ancianos acogidos al Hospital, y cuyo importe no es cubierto con las aportaciones de éstos, a fin de que pueda solicitarse la ayuda dentro del plazo estipulado.

3.— QUOTES ENTERRAMENTS.— El Sr. Riera y la Sra. Presidente ponen en antecedentes a los reunidos de la existencia de un seguro, que paga el Hospital, con destino a gastos de sepelio de los residentes fallecidos, pero que con independencia del mismo, hasta ahora han venido cobrándose dichos gastos también a los familiares de los fallecidos por ser los primeros obligados, con lo que el importe abonado por la Mutualidad aseguradora se venía ingresando como un recurso más del Hospital.

Sigue un amplio debate, en el que la Sra. Godoy se muestra contraria a este procedimiento seguido hasta la fecha; el Sr. Riera dice que estas cantidades se ingresaban en el Hospital en concepto de donativos. El Sr. Rabassedas propone que cuando se produzca el caso se ponga en conocimiento de los familiares cada vez, pues en su juicio deben

ser sabedores de la existencia del seguro, pero que lo más conveniente fuera que quienes estuvieran cubiertos por el seguro del Hospital fueran los residentes sin familia y no los que por tenerla deben tener los gastos de sepelio cubiertos por ésta. La Sra. Godoy propone anular la póliza y el Sr. Uñó se manifiesta de acuerdo por entender que debe legalizarse esta situación, de tal manera que el Hospital sólo pague la póliza del seguro para quienes carezcan de familia o bien para quienes hagan heredero de sus bienes al Hospital, en todo o en parte, anulando la póliza con respecto a los internos que no se hallen en cualquiera de estos casos, por entender que dicha exacción es ilegal ya que supone duplicar la factura, y con respecto a los que no se hallen en los casos mencionados, que al ingresar se pida a los respectivos familiares compromiso escrito de subvencionar los gastos de sepelio, igual como se hace con otros compromisos.

4.— RESULTAT GESTIONS ARQUITECTES.— El Sr. Uñó y el Sr. Riera dan cuenta del resultado de la reunión celebrada con los Arquitectos de la localidad y de su aceptación y ofrecimiento de colaboración técnica en la medida de sus posibilidades en favor del Hospital, con vistas a una posible ampliación del mismo, habiéndose ofrecido entusiásticamente para efectuar una propuesta técnica conjunta, previa la compaginación de ideas, a fin de confeccionar un proyecto técnico y un programa de equipamientos, redistribución y ampliación, de todo lo cual los restantes miembros de la Comisión se dieron por enterados, mostrando su satisfacción por la excelente disposición de este grupo de profesionales en pro del antiquísimo Hospital Municipal de su villa.

Y en este estado, la presidencia levantó la sesión siendo las veintitrés horas, de que como Secretario certifico.

ASISTEN:

Presidente, Dña. M.a Dolors Godoy i Rotllens.
 Vicepresidente, D. Josep Uñó i Cabot.
 Vocales, D. Ramon Rabassedas i Colomer
 D. Josep Casellas i Lloveras
 D. Josep Videgain i Turégano
 D. Josep Pol i Costa
 D. Josep Abellí i Parleris
 D. Enric Masferrer i Tolosà
 Rvda. Madre Superiora Hospital
 Director-Administrador, D. Joaquim Riera i Valentí
 Secretario-Interventor, D. Domènec Valls i Massip
 Excusan, D. Francesc Sureda i Alsina
 D. Joan Casadevall i Vidal

En la Villa de Cassá de la Selva y en la sede social de la Fundación, a 26 de noviembre de 1981, se reúnen, bajo la presidencia de Dña. Maria D. Godoy i Rotllens, con asistencia del infrascrito Secretario, los Sres. al margen indicados, que constituyen la mayoría legal de los miembros integrantes del Consell General de la Fundació, al objeto de celebrar Sesión Extraordinaria en primera convocatoria para la que han sido debidamente convocados.

Siendo las veintinuna treinta horas, es abierto el acto

(Ve de la plana anterior)

HOSPITAL MUNICIPAL

por la presidencia y se procede a tratar del siguiente orden del día.

1.- ACTA ANTERIOR. - En leída el Acta en borrador de la sesión anterior y por unanimidad aprobada.

2.- SOL·LICITUD SUBVENCIO EQUIPAMENT i OBRES DE MILLORA. - Antes de entrar en este punto el Sr. Riera manifestó que los arquitectos locales rendirán un anteproyecto conjunto, aportando ideas sobre las posibilidades de ampliación y mejora del Hospital, y el Sr. Videgain explicó que a consecuencia de las visitas de inspección respecto al menú diario que se sirve a los residentes, crea su deber indicar al Consell que el que se sirve está muy bien y es adecuado a los pacientes.

Entrando en el tema objeto de la convocatoria, el Sr. Riera indicó que junto a la solicitud de subvención económica para equipamientos, ampliación y mejora a dirigir a la Generalitat, según se tiene acordado en la sesión anterior a la presente, debían figurar los presupuestos de las obras que se pretenden realizar, y que son los siguientes:

a) - Equipo de Pulsadores o Timbres para cada habitación, presupuesto 144.103'- ptas.

b) - Persianas y Tornos, presupuesto 145.576'- ptas.

c) - Un Congelador, presupuesto 85.000'- ptas.

d) Revestimiento de paredes con planchas de corcho aglomerado, presupuesto 96.927'- ptas.

e) - Pintura y colocación del corcho, presupuesto 280.000'- ptas.

f) - Habilitación de lavabos en tres habitaciones, presupuesto 108.900'- ptas.

g) - Instalación eléctrica obra nueva, presupuesto 82.927'- ptas.

h) - Reforma de cuarto de baño y otras obras, presupuesto 142.110'- ptas.

i) - Materiales para el mismo cuarto de baño, presupuesto 77.072'- ptas.

Falta añadir el presupuesto de albañilería que requerirá la instalación del equipo de pulsadores en cada habitación, y que deberá unirse a los anteriores, como parte integrante de la solicitud, puesto que se espera poder disponer de el antes de finalizar el plazo de presentación.

Por unanimidad se acordó:

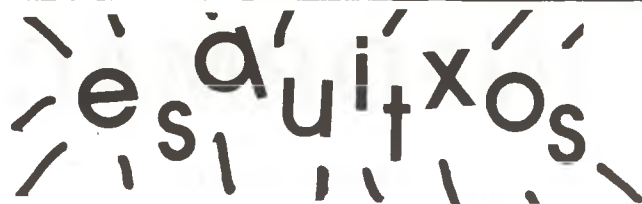
1.- Aprobar los presupuestos detallados.

2.- Solicitar la ayuda económica indicada, autorizando la inversión de los créditos a que ascienden los mencionados presupuestos, preveyendo su total financiamiento con la subvención que se solicita.

3.- No variar la destinación concreta del inmueble en los próximos 30 años, en el bien entendido de que las obras de que se trata afectan exclusivamente al inmueble destinado a Hospital Municipal, por lo que no es previsible una variación en su destino en los próximos 30 años.

4.- Autorizar a la Presidencia, Dña. M.a Dolores Godoy Rotllens, para que en nombre y representación de este Consell General suscriba cuantos documentos sean precisos, facultándola tan ampliamente como sea menester a los fines indicados.

Y en este estado, la Presidencia levantó la sesión a las veintidós horas treinta minutos de que como Secretario certifico.

DESITG

Quant gent al món, a casa nostra, demana amb llàgrimes als ulls, pau i treball en aquestes festes de Nadal! No podem deixar-los sols, perquè encara que fossin pocs els que no gaudeixen de la llibertat que comporta la pua, ni de la riquesa que injustament és privada per la manca de treball, ningú té dret a sentir-se plenament feliç.

No podem dir molt contents, Bones Festes, quan tanta gent és privada de llibertat, esperant el perquè. Quan tants pares de família són apartats del treball. Quan esperes indefens que les computadores "humanes" apretin el botó fàtig, mentre alguns ja tenen el refugi atòmic fet. Quan veus morir els ocells, els peixos, la natura.

Desitgem en aquestes Festes tan entranyables, una llum d'esperança, un futur més humà i més just per a tots.

Com a document curiós, reproduïm el programa de la inauguració oficial dels nous locals d'APAEN, a la casa Vall-Ilobera, tant "generosa-ment" llogats pel nostre Magnífic Ajuntament, on es fa palès que els anys no passen, que les mentalitats no canvien, i que la "Normalització de la nostra llengua" és una necessitat.

Creiem que la redacció desafortunada d'aquest programa, justifica sobradament, l'obligatorietat exigida d'acceptar la "norma núm. 5", per a la matriculació definitiva, per a ingressar a la guarderia infantil "Patufet".

Si en Josep M.a Folch i Torres i... en Josep M.a Pemán visquésin!!

INAUGURACIÓN OFICIAL DE

La Llar Cultural d'APAEN y de la Guarderia Infantil "PATUFET"

PROGRAMA - INVITACION

A las 11'30. - Salida de las "MAJORETTES" del Colegio Nacional. Pasenlle por la "Hortola II de Setembre", "Correr Ampie" y Exhibicion en la "Placa de la Coma".

A las 12. - Bendición e inauguración de la Guarderia "PATUFET".

A las 12. - "Els Amics de la Sardana" organizan una "AUDICIO DE SARDANES" en la citada "Placa".

A las 12'15. - VINO DE HONOR, como obsequio especial a todos los asistentes.

Hasta las 2 de la tarde, permanecerán abiertas todas las dependencias del Edificio, para que puedan visitarlo todos los cassanenses y en especial los Socios de A.P.A.E.N.

INFORMACIÓ LABORAL

JORNADA LEGAL

A partir de la publicació del "Estatuto de los Trabajadores" la jornada laboral màxima és de 43 hores per aquells que fan horari partit i de 42 hores de treball efectiu pels que treballen a torns.

Aquesta jornada pot ésser disminuïda per conveni col·lectiu o per acord entre empresa i treballadors.

Cal fer notar que la paraula efectiu darrera de 42 hores no es pas un caprici sinó que té molta importància, doncs vol dir que el temps que es perd menjant no està, o millor dit, no s'entén inclòt dins les 42 hores de treball efectiu.

Reducció de jornada.— *Es una de les formes legals en que poden acabar els expedients de regulació de plantilla, doncs per causes econòmiques o tecnològiques amb autorització de l'autoritat laborals i previs els requisits pertinents les empreses poden reduir la jornada laboral per temps determinat. Si la reducció és de dues terceres parts de la jornada, els treballadors cobraran de l'atur el temps que no treballin.*

NOTA DEL SINDICAT AUTÒNOM DE TREBALLADORS DE CASSÀ

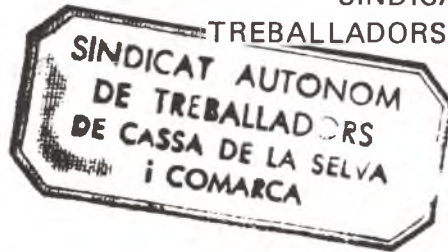
adherit a la CONFEDERACIÓ SINDICAL DE TREBALLADORS DE CATALUNYA (CSTC)

Com ja sabreu a mitjans del passat mes d'octubre, l'Assemblea de la F. L. de Cassà de la CNT va prendre l'acord per motius que ja han estat públicament exposats de desfederar-se de la CNT, constituir-se en Sindicat Autònom de Treballadors i adherir-se a la CSTC.

Som els mateixos de sempre, amb les mateixes idees de defensa dels treballadors i lluita per una societat millor i ens podeu trobar a Cassà al carrer Sud, 26, i a Girona, al carrer Alvareda, 12, ensol. (Telèfon 20.92.16).

SINDICAT AUTONOM DE

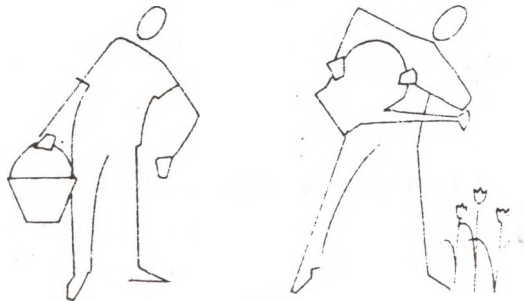
TREBALLADORS DE CASSÀ - CSTC

AQUEST ESTIU...

El cas que ve a continuació és un cas fictici, però de segur que a Cassà aquest estiu n'hi ha hagut molts.

A estat un estiu en el que el senyor Joan, protagonista d'aquesta història, ha sofert molt.

Com cada matí, en Joan s'aixeca per anar a treballar, se'n va al bany, es miralla i obre l'aixeta però l'aigua no surt —dec anar adormit— pensa, doncs no, no va adormit, perquè ho torna a intentar i l'aigua segueix sense sortit. —Marial— crida, Maria és la seva dona, —què passa que no hi ha

aigua?— Surt la Maria de la cuina a on estava lluitant per treure unes gotes d'aigua per rentar el nano, —Mira Joan des d'ahir no n'hi ha gens— diu, en Joan es tornar a mirallar i pensa que amb aquella cara no pot anar a l'oficina, —I ara que faig?— diu, —Haurem d'anar a buscar aigua al pou dels veïns— diu la Maria.

L'incident es va solucionar, efectivament, anat al pou del veí, però això no va ser sols un dia, l'endemà igual i l'altre també.

Com aquest cas se'n han produït molts a Cassà aquest estiu.

Ara ja tenim aigua, però haurem d'anar l'estiu que ve a cal veí per rentar-nos la cara?

Esperem que no, esperem que el proper estiu les autoritats competents hagin solucionat el problema i cap més ciutadà de Cassà tingui problemes per rentar-se la cara.

Francesc Izquierdo i Canal

Servei Tècnic
d'Ajut a la
Premsa Comarcal

Diputació de Barcelona
Plaça Sant Jaume
Barcelona-3 tel. 317 58 58

Servei Tècnic
d'Ajut a la
Premsa Comarcal

Una proposta a totes les comarques

AQUESTES ESCOLES?

Tinc al davant la darrera proposta de divisió territorial de Catalunya des del punt de vista d'un servei especial, la del mapa sanitari en la concepció del qual la demografia i les comunicacions pesen enormement. Una penúltima proposta a l'abast és la que l'article "Catalunya" de la Gran Enciclopedia Catalana ens fa; vulgues no vulgues un hi veu plasmat el criteri de la industrialització com a més important.

L'avant penúltima fou més que una proposta, fou la divisió territorial de Catalunya decretada per la Generalitat l'any 1936 on el criteri del mercat és el més declarat.

El Parlament ha publicat també les conclusions generals dels darrers estudis de divisió territorial, però de fet, ningú no ha acabat de fer allò que s'en diu "mullar-se" en la determinació d'uns límits, d'unes capçaleres, a vegades d'uns noms i en general fins de la jerarquització dels criteris per dibuixar l'anatomia adient a la nostra terra.

En el moment de passar en les unitats territorials que convernen a la nova escola de Catalunya, al nou sistema educatiu, cal dir ben clar que valorem tots els criteris qualitatius i fortament, entenen per criteris qualitatius tots aquells que donen caracter humà al territori: la història local, com a passat, sí, però també com a present en l'actual divisió en sectors productius, el tipus d'habitat, les comunicacions, les formes culturals vigents, i naturalment, com a futur, no sols com a previsions sinó també com a expectatives i aspiracions de les gentes.

La qualitat de l'escola va molt lligada amb la qualitat de la població, entenen qualitat molt més en el sentit de "característiques reals" que en el classicista sentit de "nivells de qualitat".

Cert que quan pensem en qualsevol organització administrativa i política les quantitats també són importants, la quantitat de persones a qui serveix un servei, la quantitat de diners necessària per a donar-lo. Però en el camp de l'educació cal tenir ben clar que oferir un servei de qualitat a tots els nostres nens, ha de voler dir dibuixar models adequats a molts nens i models adequats a pocs nens i ha de voler dir dibuixar models que costaran més i models que costaran menys.

Afegirem que les mesures d'unitat territorial pel que fa a ensenyament són diverses; una mesura és la del territori servit per una Escola Bressol o un Parvulari; l'altra, l'abast de l'escola primària en els seus diversos cicles, l'altra, la secundària, etc.

Per nosaltres, tots els nens de Catalunya haurien de poder anar caminant o en bicicleta o en un transport públic general a l'escola, segons l'edat i les distàncies. I trobar a l'escola de qualsevol dels nivells, de l'Escola Bressol a la Universitat, satisfacció a les necessitats educatives dibuixades en el lloc de residència. D'altra banda, això exigeix una mesura i funcionament de la unitat territorial que afavoreixi la participació de la població en la gestió escolar.

Però finalment sabem que cal mullar-nos" i fer una primera proposta d'unitats territorials de servei escolar tenint en compte que aquest conjunt de criteris qualitatius ens dibuixin una unitat territorial de sistema escolar amb característiques pròpies, a vegades petites en habitants, altres vegades petites en extensió, però sempre distintes i articulables en el sistema educatiu de Catalunya.

1. La Vall d'Aran, el Pallars Sobirà, i Jussà, l'Alt Urgell i la Baixa Cerdanya	61.400 hab.
2. Ripollès i Osona	144.600 hab.
3. L'Alt i Baix Empordà	162.800 hab.
4. La Garrotxa, el Gironès i La Selva	264.450 hab.
5. El Maresme	253.500 hab.
6. El Vallès Oriental	214.800 hab.
7. El Vallès Occidental Nord	260.000 hab.
8. El Vallès Occidental Sud	350.000 hab.
9. Bages, Berguedà, Solsona i Anoia	293.100 hab.
10. La Noguera, l'Urgell, Les Garrigues, El Segrià i La Cerdanya	290.000 hab.
11. La Terra Alta, La Ribera d'Ebre, El Baix Ebre i El Montsià	154.000 hab.
12. El Priorat, El Baix Camp, i La Conca de Barberà	146.760 hab.
13. El Tarragonès i l'Alt Camp	182.898 hab.
14. L'Alt i el Baix Penedès i Garraf	163.087 hab.
15. Baix Llobregat Nord	160.000 hab.
16. Baix Llobregat Sud	406.000 hab.
17. L'Hospitalet de Llobregat i Esplugues	341.100 hab.
18. Sant Adrià i Santa Coloma	177.000 hab.
19. Badalona	229.800 hab.
20. Barcelona	1.755.000 hab.

Vet aquí una proposta, amb indicació d'habitants. La idea és que hi ha un conjunt de característiques en cada unitat que permet dibuixar models d'escola propis als diversos nivells. Proposaria que els interessats en l'afer fessin l'exercici, no sols de veure els possibles defectes de la proposta, sino de veure les característiques de l'escola en cada unitat i una cosa i altra, exposar-la a través de la pròpia premsa local i comarcal.

Marta Mata i Garriga

TALLER DE FUSTERIA

Josep Suru Vila

C/. Verneda, s/n

Tel. 46 10 66

CASSA DE LA SELVA

5. Les centrals d'Ascó i el riu Ebre

Alguns habitants de les comarques de la Ribera i del Baix Ebre, aigües avall de les centrals d'Ascó, veuen amb recel la presència d'aquestes junt al riu i temen que la població, la fauna i la flora que viuen a la vora d'aquest, o dintre l'aigua puguin ésser perjudicades pels abocaments de la Central, bé perque siguin massa calents, bé perque siguin perillosament radiactius.

Amb data de 28 de juny de 1977, la Direcció General d'Obres Hidràuliques atorgà la concessió d'utilització de l'aigua del riu sol·licitada per les Empreses elèctriques catalanes, principalment per a la refrigeració de les centrals d'Ascó I i Ascó II.

Aquesta concessió inclou trenta tres condicions molt restrictives a fi d'evitar els efectes perjudicials, tant pel que fa a l'augment de la temperatura de l'aigua de refrigeració, com per la radiactivitat dels abocaments. Cal remarcar que l'aigua de refrigeració, es a dir, l'aigua del riu, no circula pel reactor; per tant, no te contacte amb elements radiactius.

La condició més important de l'esmentada concessió diu que el màxim increment admissible per a la temperatura de les aigües del riu sigui, en qualsevol cas i circumstància, de 3 graus centígrads, mesurats per la diferència entre les temperatures de l'aigua del riu abans d'entrar a la central i les de l'aigua que surt aigües avall de l'abocament.

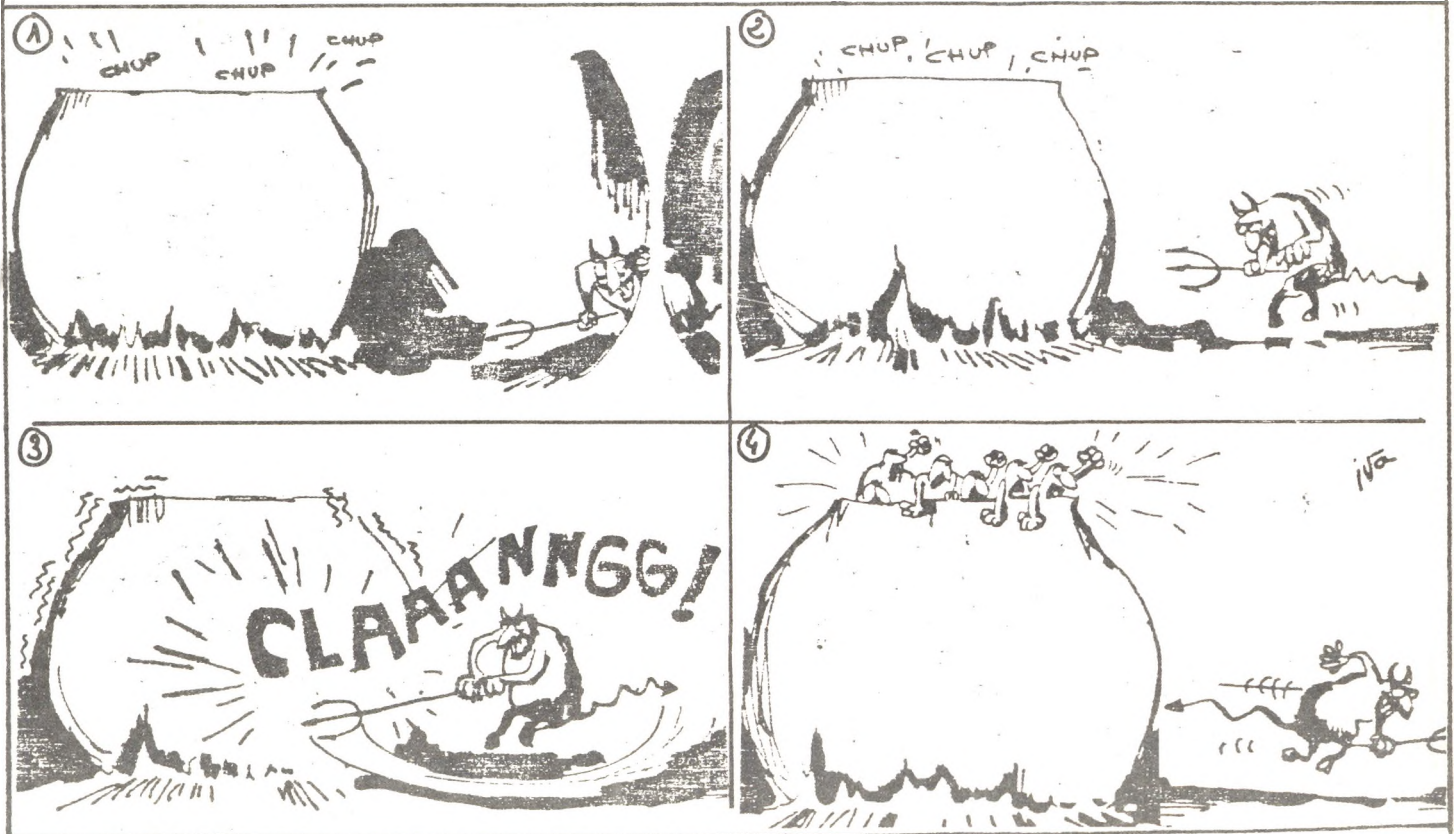
En l'aspecte radiactiu, les condicions imposen que la radiactivitat de l'aigua del riu, com a conseqüència dels abocaments de les dues centrals, no ultrapassi un total acumulat de 3 curies per any (el curie és la unitat radiactivitat i ha pres

el seu nom dels esposos Pierre i Marie Curie, descobridors del radi).

Per acomplir la condició que limita l'elevació de temperatura a tres graus centígrads, sis vegades inferior a la variació estacional de temperatura del riu Ebre, hi ha les següents possibilitats:

- Si el cabal del riu que ve de Flix és superior a 280 m.³ per segon, cosa que passa uns 260 dies a l'any, no cal fer res en especial ja que l'esrhentat cabal és suficient per mantenir l'elevació de temperatura de l'aigua en un valor inferior als tres graus centígrads, encara que funcionin totes dues centrals.
- Si el cabal del riu és inferior a aquesta xifra, s'ha previst, la possibilitat de refredar l'aigua abans d'abocar-la novament al riu. La refrigeració es produeix a unes torres que funcionen pel sistema d'impulsar aire sobre una fina cortina d'aigua, la qual cosa, per evaporació, produeix el refredament. El procediment és el mateix que manté fresca l'aigua d'un càntir per evaporació de la capa humida que es forma a la seva superfície exterior.

Per acomplir la condició radiactiva està previst de tractar totes les aigües residuals de la Central perquè perdin gran part de la seva radiactivitat i només s'aboquin al riu, de forma controlada, quan siguin prou depurades. L'aplicació de les normes dictades per l'Administració assegura que l'increment mig d'activitat de les aigües, fins i tot en any de cabal mínim, sigui de l'ordre d'un picocurie per litre (el picocurie és la milionèsima part de la milionèsima part d'un curi). Com a dada comparativa, el nivell de radiactivitat, en picocuries per litre, d'alguns líquids de consum habitual és: cervesa, 130; whisky, 1.200; llet, 1.400; oli vegetal, 4.900.

Pere Coris

Eusebi Coris 8